

Gudme (RV):

Jeg skal bare henholde mig til den skriftlige begrundelse for mit spørgsmål og sige, at vi fik her for nogle måneder siden en påpegnings af, at der her er en meget antikveret regel i retsplejeloven, nemlig, at man kan nægte en mand, der har været anholdt, fængslet eller i varetægt under forundersøgelsen, en erstatning, efter at han er blevet frifundet, hvis det alligevel kan anses for sandsynligt, at han har begået den pågældende forbrydelse.

Min opfattelse er den, at en frifindende dom er et enten-eller. Over for Gud og hvermand er man, når man er frifundet, derefter også fuldstændig rensat for mistanken i den pågældende sag, og derfor kan der ikke være nogen mellemform, hvor man siger: du er nok frifundet, men du skal alligevel ikke have erstatning, for der er måske alligevel nok noget om, at du har gjort det. Jeg synes, vi burde tage den konsekvens, og derefter er spørgsmålet til ministeren: skal vi ikke have slettet den regel i retsplejeloven?

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg kunne have haft lyst til at besvare hr. Gudmes spørgsmål bare med at sige: jo. Men jeg vil godt føje et par sætninger til. Jeg er enig med hr. Gudme i, at reglerne om erstatning i anledning af en strafferetlig forfølgning trænger til revision, og at der specielt kan være anledning til at overveje afskaffelsen af skyldformodningsreglen i retsplejelovens § 1018 b, stk. 2, nr. 1.

Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet hører disse problemer ind under den emnekreds, som et udvalg med landsdommer Poul Hansen som formand beskæftiger sig med. Efter min opfattelse bør eventuelle lovændringer afvente, at udvalgets arbejde med disse problemer afsluttes. For det første kan det ikke udelukkes, at en ophævelse af skyldformodningsreglen kan have indflydelse på de øvrige regler om erstatning i anledning af strafforfølgning, specielt på reglerne om udelukkelse af erstatning på grund af egen skyld. Men for det andet vil det sandsynligvis ikke betyde nogen væsentlig udsættelse af afvente udvalgets arbejde. Udvalget har nemlig efter at have afgivet betænkning om anholdelser og fængsling besluttet at koncentrere sig om netop reglerne i retsplejelovens § 93 a om erstatning m. v. i anled-

ning af strafferetlig forfølgning og er, efter hvad der er oplyst for mig, indstillet på at afgive en særskilt indstilling herom snarest muligt.

Jeg skal gøre, hvad jeg kan for at få fremsat lovforslag i folketinget allerede i næste samling. Jeg håber, at hr. Gudme er enig med mig i, at det under disse omstændigheder er naturligt at afvente afslutningen af udvalgets arbejde.

Gudme (RV):

Jeg takker ministeren for svaret, der jo var meget positivt.

Jeg kan da godt sige, at hvis det virkelig er sådan, at Poul Hansen-udvalget kan afgive betænkning og et lovforslag fremkomme allerede i næste folketingssamling, vil jeg anse det for fuldt tilfredsstillende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jens Jacobsen (V) til indenrigsministeren:

„Finder ministeren, at bestemmelserne om habilitet i den kommunale styrelseslov er overholdt i et tilfælde, hvor en årsvikar ved en skole i egenskab af kommunalbestyrelsesmedlem er medbestemmende om ansættelse af en ny skoleinspektør ved samme skole?“

(Spm. nr. 142).

Skriftlig begrundelse.

Den aktuelle anledning til det stillede spørgsmål er den bl. a. i Dagbladets udgaver for den 9. og 12. maj 1975 omtalte sag om ansættelse af en ny skoleinspektør ved Vallensbæk skole, hvor dette habilitetsproblem har været afgørende for den i kommunalbestyrelsen truffene beslutning.

Mere generelt må det imidlertid forekomme hensigtsmæssigt med en ministeriel vurdering af problemstillingen, så andre kommuner i fremtiden har en retningslinje for fortolkning af habilitetsbestemmelserne i lignende tilfælde.

Jens Jacobsen (V):

Den aktuelle anledning til det stillede spørgsmål er en efterhånden i pressen stærkt omtalt sag ude fra Vallensbæk kommune, hvor man har skullet have besat en skoleinspektørstilling.